

ítélőtáblához, amely tanácsülésben a bizonyítási anyag újból való felvételét, revízióját rendelte el és ennek foganatosítására *Perjéssy Mihály* drt, a gyakorlati büntetőjog egyik legkiválóbb munkását küldötte ki. A kiküldött táblabíró a törvényadta széles hatáskörében újból kihallgatta a vádlott tanút, a kik a szoros kérdések hatása alatt megingottak eleinte olyan összhangzatos vallomásaikban és nem egy fátylat hullattak le az ügy homályában maradt részleteiről.

Kütiint, hogy a főtárgyaláson és a sajtóban szerterőppent szállóigét szimpla pletykákon és a főszolgabíró „hiveinek” hiszemgondolmányán alapulnak és keletkezésük a közigazgatási hatalom bálványimádásában (eli magyarázatát; hogy az évtizedekre visszamenőleg előkapart állítólagos bűnök közül a hirtelenszájú főszolgabíró mit sem tudott akkor, amikor burkoltnan rágalalmazó állítását a táblabíró arcához vágta és így rosszhiszeműen védekezett azok tudomásával a főtárgyaláson; kütiint végül, hogy a jól szervezett védelem, tanuival és sajtóval a bíróságot is az ügy téves megítélésére vezette és Simon táblabíró olyan szövevények áldozata a nyilvánosság előtt, amelyet az ő személynének és bírói integritásának teljességét nem érinthetnek.

Az újabb tárgyaláson a vádlott megújította a bíróküldési kérelmét, a tábla bírót elfogultsággal vádolván meg, a királyi Kuria azonban a kérelmet, mint alaptalan elutasította.

Az új bizonyítási anyag kapcsán az új tárgyalást február 15-ére és 16-ára tűzte ki *Ringhoffer Lajos* dr táblai tanácselnök; előadóbíró *Perjéssy Mihály* dr lesz, a felebvezés kiküldött bírója. Szegeden óriási érdeklődéssel néznek a per felebvezési tárgyalása elé, amely minden előrelátás szerint egy ártatlanul meghurcolt közszeretben és becsülésben álló embernek fogja visszaadni jó hírnevét és lelki nyugalalmát.

A politikai helyzet.

(Khuen tárgyalt *Andrássyval*, *Kossuth*hal, *Justh*hal és *Désy*vel. — Miért beteg *Apponyi*? — Hétfőig elnapolják a Házát.)

(*Saját tudósítónktól.*) *Héderváry* gróf ma délelőtt megkezdte az ellenzéki vezérférfiaknál való látogatását a végből, hogy az osztrák kormánnyal való megállapodásának és a királynál történt kihallgatásainak eredményéről még a csüttörtöki ülést megelőzően tájékozódva legyenek az ellenzéki pártok. Első útja *Andrássy* Gyula grófhhoz vitte, akinek ugyan nincsen szervezett pártja, de a parlamentnek minden ellenzékben álló hatvanhetes eleme őt tekinti a vezérnek.

Andrássy után *Kossuth* Ferenczel és *Désy*vel, majd este *Justh* Gyulával tárgyalt. *Apponyival* nem tárgyalt, mert *Apponyi* állítólag megbetegedett. Régi receptje ez: ha döntő tárgyalásról van szó, *Apponyi* beteg. Tehát most is.

Délelőtt tizenegy órakor érkezett a miniszterelnök fogata a Margit-rakodóparti *Andrássy*-palota elé. *Héderváry* gróf egy óra hosszat tárgyalt *Andrássy* Gyula gróffal. A tanácskozás végétével már nagy sereg útságró várakozott a miniszterelnökre s távoztakor kérdésekkel ostromolták szándékai és kilátásai felől.

— Délután folytatom a látogatásokat, — ennyit árult el mindössze a miniszterelnök.

Budáról a miniszterelnök a munkapárt klubjába hajtatott. Itt már nagyszámban voltak együtt a párt tagjai, akikkel *Héderváry* gróf több, mint egy óráig élénken társalgott s félkettő után visszahajtatott a Várba.

Délután öt órára *Kossuth* Ferenchez jelentette be magát a miniszterelnök, *Kossuth* Fe-

renc az értesítés vétele után fölkérte *Désy* Zoltánt, hogy ugyanerre az időre lakásán jelenjék meg; a miniszterelnök tehát kettejükkel együttesen tárgyalt.

Apponyi Albert grófnak a miniszterelnökkel való találkozása kérdésessé vált, mivel *Apponyi* tegnap erősebb torokmandula-gyulladását kapott s e miatt ma kénytelen volt ágyban maradni. Nem vett részt ennek következtében a *Kossuth*-párt bizalmas értekezletén, amelyen a párt állásfoglalásának alapjául szolgáló előterjesztést ő tette volna meg, nem lehet el a Ház holnapi ülésére sem s helyette a *Kossuth*-párt nevében *Désy* Zoltán fog válaszolni a miniszterelnök nyilatkozataira.

A képviselőház csüttörtöki ülésén a miniszterelnök mindenestre fölszólal, még pedig a napirend előtt, hogy ezzel a Ház olyan tagjainak is módot adjon a nyilatkozataira való válaszadásra, akik a véderővitában már részt vettek, vagy ezután még részt akarnak venni. Az ellenzéki vezérek közül a legtöbb érdeklődés várja természetesen a *Kossuth*-párt vezérszónokának nyilatkozatát. A *Kossuth*-párt szónoka, az *Apponyi* helyett fölszólaló *Désy* Zoltán azt is indítványozni fogja, hogy a Ház a jövő hét hétfőjéig vagy keddi napjáig napolja el üléseit, hogy ez idő alatt az ellenzéki pártoknak módjuk legyen a miniszterelnök nyilatkozatainak tartalmát alaposan megháyni-vetni. A Ház az indítványhoz előreláthatóan hozzájárul, de maga az indítvány azt is evidenssé teszi, hogy a *Kossuth*-párt részéről a csüttörtöki ülésen nem fog végleges nyilatkozat esni a miniszterelnök proposíciója felől. A párt különben is csak csüttörtöki nyilvános értekezletén fog érdemlegesen foglalkozni *Héderváry* gróf nyilatkozataival.

Justh Gyula különben ma kijelentette a miniszterelnökkel való tárgyalása után, hogy sem neki, sem a pártjából senkinek esze ágában sincsen, hogy a miniszterelnököt a Ház csüttörtöki ülésén fölszólaló szándékában megakadályozzák. A vitarendező-bizottság tegnapi megállapodása szerint ugyan nyomban a technikai obstrukcióba készülnek belekezdeni, de a miniszterelnöknek azt a törvényben biztosított jogát, hogy bármikor fölszólalhat, teljes mértékben respektálják. *Justh* kijelentése szerint komikus is volna, hogy a mikor az ellenzék állít föl föltételeket, ekkor az azokra válaszolni készülő miniszterelnököt megakadályozzák a válaszadásban.

A miniszterelnök látogatásainak krónikájához tartozik még, hogy a munkapárt tegnapi pártvacsoráján behatóan tanácskozott a munkapárt vezérembereivel is. A vacsora alatt *Návay* Lajos házelnökkel és *Zichy* János gróf kultuszminiszterrel, valamint *Jankovich* és *Beöthy* alelnökökkel beszélgetett hosszasán s még a vacsora végétével is sokáig éjfélt után a Hungáriában maradt és *Tisza* István gróffal és más munkapárti kiválóságokkal tanácskozott.

A kínai köztársaság. Párisból jelentik: Pekingből jelentik: *Juansikkai* ezt a táviratot intézte *Sunjatsnhez*:

„A nagy ügy, amelyért ön évek hosszú során át küzdött, diadalmaskodott. Felvirradt a nap, mikor Kínában megszűnt az abeolot monarchia. A korszakos átalakuláshoz örömmel kívánok önnek szerencsét. A monarchia örökre megszűnt, a köztársaság örökké fog élni.”

Londonból jelentik: Pekingből táviratozák: A köztársasági kormány egészen modern mintákon, amerikai módra fog megalakulni. Az elnököt, alelnököt és miniszterelnököt a nemzetgyűlés választja, a miniszterelnök ezután a kinevezendő miniszterek névsorát a kongresszus elé terjeszti. A köztársaság teljes vallásszabadságot és általános védkötelezettséget fog behozni.

A Magyar Köztársaság a szegedi törvényszék előtt.

— Az ügyészség vádirata Nagy György ellen. —

(*Saját tudósítónktól.*) A szegedi törvényszék esküdtbírósa február 19-én mond ítéletet *Nagy György* dr hódmezővásárhelyi ügyvéd sajtóperében. *Nagy György* dr tudvalevőleg „Magyar Köztársaság” címen kiadott folyóiratában az ügyészség vádirata szerint megtámadta az alkotmányos magyar királyságot.

Ez az első per Magyarországon, mely a köztársasági eszme kérdésben merült föl s így annál érdekesebb, mert az esküdtbíró határozatát ebben az ügyben elvi jelentőségűnek kell elfogadnunk.

Az ügy elbírálásánál az a lényeges, hogy a bíróság a per tárgyát képező cikkben nyílt agitációt lát-e a köztársasági államforma mellett, avagy csak tudományos alapon, általánosságban való akadémikus fejtegetésnek minősíti.

Az ügyészi vádirat egész terjedelmében itt következik:

15811. sz. K. Ü. 1911.

A vizsgálóbíró urnak

Szeged.

A ./. alatti vizsgálati iratokat a következő vádirat

mellett küldöm meg:

Szabadlában levő *Nagy György* dr terhelte, mint szerzőt a Btk. 173. §-ába ütköző, az alkotmányos államforma nyomtatvány útján elkövetett megtámadásának vétsége miatt azal vádolom, hogy a Hódmezővásárhelyen nyomtatott és kiadott „Magyar Köztársaság” című politikai havi folyóirat 1911. év október 14-én megjelent első számában „Kossuth Lajos országa” felirat alatt közzétett cikknek alább idézett részeiben az alkotmányos magyar királyságot megtámadta.

A vád alapjául a fent megjelölt cikknek következő részeit jelölöm meg:

„Utnak indul a „Magyar Köztársaság”... bizva-bizik a köztársasági eszme mindenható erejében... Hatalmas erejét bizonyítja, hogy már gyermekkézzel egy új Herkulesként francia földön trónust döntött porba, koronát tört össze.”

„Minden nagykorú nemzet saját sorsának ura akar lenni. Törekszik a teljes nemzeti függetlenségre. E törekvés követeli a köztársasági államforma megteremtését.”

„E törekvés nálunk, Magyarországon nemcsak jogos, hanem törvényes is... sőt szükséges is.”

„Felettünk négy évszázad óta idegen eszlád uralkodik. Vére más. Érzése elűtő. Gondolkodása rokontalan. Nagy történelmi időkben mindig szemben állott nemzetével a király. Századok óta látja a nemzet, hogy a korona az ő haladásának tilalomköve. Érti, hogy a királyi palást függetlenségi törekvéseinek szemfedője. Nyomja a nemzet fejét a korona. Akkor volt a magyar nemzet a legnagyobb, mikor az ónodi országgyűlésen és a debreceni nagy templomban a koronát letéve, fölemelt, büszke, glóriás fejtel tett hitvallást szabadságszeretetről. Rákóczi és *Kossuth* a koronára állva, emelkedtek fel a nemzet szívébe, az örök dicsőség templomába.”

„Mindig voltak és lesznek a királyság intézményének védői.”

„Ezekkel szemben szükséges, hogy az igaz férfiak, a becsületes emberek mindenütt egy táborba tömörüljenek. Ezért szükséges a magyar köztársasági párt zászlóbontása...” „kik nyitott szemmel járnak és ökölbé szorított kézzel imádkoznak.”

„A gyávaság, a szolgálékiség valósággal elsikkasztotta *Kossuth* Lajos republikánus kijelentéseit s a megfizetett történetírás a debreceni trónfosztást is úgy tünteti fel, mint valami kárhóztos ballépést.”